

ВІДГУК
на дисертацію Батраченко Олега Вікторовича
«Адміністративно-правові засади діяльності Національної
поліції України щодо забезпечення публічної безпеки і порядку»,
на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за
спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право; інформаційне право

Актуальність теми дисертаційного дослідження. Розвиток України як соціальної та правової держави вимагає проведення ряду адміністративних реформ. Вказані реформи не оминають і правоохоронні органи, оскільки виклики часу ставлять перед ними нові завдання. Однією із найбільш гучних реформ за останні роки стала реорганізація органів внутрішніх справ в органи Національної поліції. Відповідно до законодавства Національна поліція України наділена рядом різноманітних повноважень, в той же час важливе місце займають повноваження поліції у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку. Це пов'язано в першу чергу з тим, що публічна безпека і порядок є основою законності та правопорядку в суспільстві. Відповідно доцільним є вивчення як правової основи діяльності Національної поліції так і повноваження її співробітників у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку з метою гарантування законності та професійності діяльності органів поліції у вказаному напрямку. Це в свою чергу пояснює актуальність дослідження Батраченко Олега Вікторовича.

Варто також зазначити, що дисертантом не лише досліджено сучасний адміністративно-правовий статус, організаційну структуру та форми діяльності Національної поліції щодо забезпечення публічної безпеки і порядку, але й запропоновано шляхи удосконалення адміністративного законодавства, що регламентує забезпечення поліцією публічної безпеки та порядку в державі.

Обґрунтованість наукових досліджень дисертації, їх достовірності й новизни. Ступінь обґрунтованості та достовірності результатів наукового дослідження підтверджується використанням низки загальнонаукових та спеціально-юридичних методів наукового пізнання. Вони свідчать про наявність теоретичного рівня підготовки дисертанта, а також його обізнаності

сучасних правових проблемах, що стосуються адміністративно-правових зasad діяльності Національної поліції щодо забезпечення публічної безпеки і порядку. Окрім цього їх застосування визначає логічну побудову дисертації, та дозволяє послідовно реалізувати мету і завдання дослідження.

Зокрема, до найбільш важливих завдань належить:

- встановити особливості та структуру адміністративно-правового статусу Національної поліції як суб’єкта забезпечення публічної безпеки і порядку;
- охарактеризувати адміністративне законодавство, що регулює діяльність Національної поліції із забезпечення публічної безпеки і порядку;
- охарактеризувати правовідносини взаємодії і координації у сфері забезпечення Національною поліцією публічної безпеки і порядку;
- виробити шляхи удосконалення адміністративного законодавства, яке регламентує діяльність Національної поліції України у сфері публічної безпеки і порядку;
- узагальнити зарубіжний досвід забезпечення поліцією публічної безпеки і порядку, запропонувати можливі шляхи його використання в Україні;
- оптимізувати форми оцінювання ефективності забезпечення Національною поліцією України публічної безпеки і порядку в державі.

Наукова новизна підтверджується також тим, що дисертантом вперше визначено відмінності Національної поліції як суб’єкта забезпечення публічної безпеки і порядку від міліції; розмежовано терміни «публічна безпека» і «порядок» та визначено шляхи удосконалення оперативного планування діяльності поліції із забезпечення публічної безпеки і порядку; оптимізації статистичної інформації, критеріїв оцінки ефективності діяльності Національної поліції щодо забезпечення публічної безпеки і порядку; узагальнення форм і методів взаємодії Національної поліції в напрямку забезпечення публічної безпеки і порядку, способів прийняття спільних рішень у цій сфері управлінських рішень.

Досягнення дисертантом поставленої на початку мети дослідження обумовлюється також вивченням зарубіжного досвіду забезпечення поліцією

публічної безпеки і порядку в державі та можливості його використання в Україні.

Вкрай актуальним на сьогодні залишається питання оцінки ефективності діяльності Національної поліції, у зв'язку з чим вкрай позитивним є визначення як ефективності забезпечення Національною поліцією публічної безпеки і порядку, так і аргументування необхідності закріплення у Законі України «Про Національну поліцію» загальних питань оцінювання ефективності діяльності Національної поліції за кожним із напрямків її діяльності (що визначені в ст. 4 Закону) та конкретизації в наказі Міністерства внутрішніх справ «Про затвердження методики та порядку проведення оцінювання ефективності забезпечення Національною поліцією публічної безпеки і порядку в державі» методики та порядку проведення оцінювання в цій сфері.

Новизна одержаних дисертантом результатів дослідження свідчить про практичну орієнтацію роботи та можливість їх використання у діяльності органів Національної поліції. Вагомість одержаних результатів підтверджує акт впровадження в діяльність Кримінологічної асоціації України від 16.02.2017 р.; акт впровадження у практичну діяльність ГУНП України у Сумській області від 30.03.2017 р. та акти впровадження результатів дисертаційного дослідження в навчальний процес Сумського державного університету від 03.03.2017 р. та Харківського національного університету внутрішніх справ від 23.02.2017 р.

Дисертація являє собою цілісне і якісно оформлене наукове дослідження.

Разом із тим, вивчення змісту дисертації дозволяє висловити ряд зауважень до її змісту та наукових позицій автора:

1. У підрозділі 1.4., який присвячений правовим зasadам забезпечення публічної безпеки і порядку Національною поліцією України та місцю серед них адміністративно-правового регулювання, дисертант вказує на окремі недоліки Закону України «Про Національну поліцію» в частині його регулювання забезпечення Національною поліцією публічної безпеки і порядку. До них, зокрема, він відносить відсутність визначення деяких базових категорій, серед яких «публічний порядок» та «публічна безпека» (с. 60), однак

не зазначає нормативно-правовий акт в якому мають бути такі поняття закріплені.

2. У підрозділі 2.1 дисертант розглядає організаційно-штатну структуру органів Національної поліції як суб'єкта забезпечення публічної безпеки і порядку в державі. Звертається увага на те, що: 1) структуру центрального органу управління поліції затверджує керівник поліції за погодженням з Міністром внутрішніх справ; 2) територіальні органи поліції утворює, ліквідовує та реорганізовує Кабінет Міністрів України за поданням Міністра внутрішніх справ на підставі пропозицій керівника поліції; 3) структура територіальних органів поліції затверджується керівником поліції за погодженням з Міністром внутрішніх справ (с. 71).

Фактично керівник Національної поліції не може ухвалювати рішення з усіх основних кадрових та фінансових питань роботи цього органу без відповідної згоди Міністра внутрішніх справ. В той же час дисертантом не звертається увага на такий недолік чинного законодавства і відповідно відсутні будь-які пропозиції щодо усунення такої залежності керівника Національної поліції від Міністра внутрішніх справ. Оскільки обмеження незалежності керівника Національної поліції впливає також на ефективність діяльності поліції у сфері забезпечення публічної безпеки та порядку. Отже, це питання потребує окремої уваги дисертанта в рамках дисертаційного дослідження.

3. У підрозділі 2.3 для удосконалення координаційних правовідносин, що виникають за участю Національної поліції щодо забезпечення публічної безпеки і порядку, дисертантом запропоновано розробити та затвердити Положення про координацію діяльності Національної поліції та інших правоохоронних органів, їх окремих структурних підрозділів у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку (с.111).

В той же час сумнівною є доцільність розробки та затвердження лише Положення, можливо норми, які регламентуватимуть координацію діяльності Національної поліції та інших правоохоронних органів, їх окремих структурних підрозділів у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку слід закріпити на законодавчому рівні відповідною Постановою Кабінету Міністрів України.

Вказані недоліки не є визначальними для позитивного відгуку на дисертаційне дослідження і стануть основою для дискусії під час захисту дисертації.

Повнота апробації. Результати дисертаційного дослідження достатньою мірою оприлюднені, а зміст та оформлення дисертації відповідають як положенням дисертації так і вимогам, які до них існують. Основні положення роботи знайшли відображення у 8 наукових публікаціях автора, з яких 6 статей опубліковані у фахових виданнях з юридичних наук. Зміст автореферату відповідає основним положенням дисертації.

Висновок. Дисертація «Адміністративно-правові засади діяльності Національної поліції України щодо забезпечення публічної безпеки і порядку», є завершеною працею, в якій отримані нові науково обґрунтовані результати, що в сукупності вирішують наукову проблему, визначену її назвою, відповідає вимогам п. 13 Постанови Кабінету Міністрів України від 7 березня 2007 р. № 423 «Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника», а її автор – Батраченко Олег Вікторович заслуговує присудження йому наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07: адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент:

завідувач кафедри оперативно-розшукової
діяльності Університету державної
фіiscalьної служби України
кандидат юридичних наук, професор

